

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

**Ordføreren (Stilling):** Det er lykkes at opnaa Enighed i Udvalget, saaledes at de Ændringsforslag, der er stillede, stilles af hele Udvalget. Dermed er ikke sagt, at alle Udvalgets Medlemmer er lige tilfredse med det opnaaede Resultat, men alligevel tror jeg at turde sige, at der ikke har været udkrævet synderlig Resignation af nogle Udvalgsmedlemmer for at kunne gaa med til det indstillede.

Udvalget deler ganske den Tanke, som indeholdes i Lovforslaget, nemlig at samtlige statsunderstøttede Undervisningsanstalter for Haandværkere og industridrivende samles under det samme Tilsyn. Udvalget tror, at dette vil være heldigt, navnlig med Hensyn til Samarbejdet og med Hensyn til mere Plan i Undervisningen overhovedet, men paa den anden Side mener Udvalget, at den Opgave, der derved paalægges det øverste Tilsyn, vil blive adskilligt større, end at en enkelt Mand kan bære det. Det maa jo erindres, at der bliver et ret betydeligt administrativt Arbejde, og der bliver desuden et meget betydeligt Inspektionsarbejde; endvidere skulde dette Inspektionsarbejde jo staa i Forbindelse med en vejledende Virksomhed, og Udvalget tror derfor, at skal det øverste Tilsyn kunne løse denne Opgave paa en forsvarlig Maade, maa der gives det øverste Tilsyn en Medhjælp, og i den Hensigt foreslaar Udvalget da, at der som Medhjælp for den øverste tilsynsførende ansættes en Viceinspektør. Jeg kan indskyde den Bemærkning, at Udvalget finder det mere i Overensstemmelse med den Virksomhed, som skal øves af den øverste tilsynsførende, at kalde denne for Inspektør og ikke for Direktør, saaledes som der foreslaas i Lovforslaget. Udvalget tror, at naar man giver den øverste tilsynsførende en saadan Medhjælp, og naar man til denne Virksomhed finder en Mand, som er grundigt kendt med de tekniske Skoler, som har arbejdet i dem i en Aarrække, og som navnlig kan optræde vejledende i de Fag, som alle de tekniske Skoler underviser i, nemlig elementære Tegnefag, vil der være naaet en saadan Ordning, at man maa kunne kalde den betryggende.

Med Hensyn til Lønningerne for disse to Embedsmænd, af hvilke den øverste jo skulde kaldes af Kongen og Viceinspektøren udnævnes af Handelsministeren, har Udvalget indhentet Erklæring fra Lønningsudvalget, og de Forslag, der er fremkommet fra Lønningsudvalget, har Udvalget ganske kunnet slutte sig til.

Udvalget er enig i, at der bør indføres en Konsulentinstitution. Udvalget tror, at denne Konsulentinstitution vil kunne blive et udmærket Bindeled mellem Skolerne og Haandværksfagene, og at det vil have stor Betydning for Skolerne altid at være bekendt med de Krav, som Fagene til enhver given Tid maatte stille, og derfor er Udvalget ogsaa ganske enig i, at der til Konsulenter bør vælges Folk, som til daglig arbejder i de Fag, hvori de skal være Konsulenter. Ogsaa til denne Side af Sagen har Udvalget imidlertid et „Men“, idet Udvalget ikke anser det for rigtigst, at der ansættes et bestemt Antal Konsulenter i et bestemt Antal Fag, og at der gives Konsulenterne samme Løn. Udvalget mener nemlig, at der ikke til alle Tider bør være Konsulenter i dette eller hint Fag; man mener, at en Konsulentinstitution i hvert Fald for visse Fags Vedkommende kan inddrages, naar Undervisningen i vedkommende Fag er sat i Trit. Udvalget mener endvidere, at Arbejdet for disse Konsulenter bliver saa vidt forskelligt, at Konsulenterne ikke bør lønnes ens. Konsulenten for en Fagskole, som f. Eks. en Blikkenslagerskole, vil faa et betydeligt ringere Arbejde end Konsulenten for et af de store Bygningsfag, og Udvalget finder det derfor heldigst at stille Forslag om, at Konsulentinstitutionen indrettes saaledes, at man hvert Aar paa Finansloven kan bestemme dens Omfang, at den øverste tilsynsførende derom gør Indstilling til Handelsministeren, og at den fornødne Bevilling saa bliver søgt paa Finansloven. Herved tror man at ville faa en Konsulentinstitution af den Art, man har Brug for, med andre Ord en virkelig Konsulentinstitution og ikke en Inspektion, hvad der mere laa i Lovforslaget.

Angaaende det i § 6 nævnte Skoleraad har det været noget vanskeligt for Udvalget at komme til Enighed, idet nogle af Udvalgets Medlemmer vilde tage Paragraffen, som den er, andre har nok kunnet gaa med til et Skoleraad, men har ønsket dets Sammensætning noget anderledes, og endelig har der været Udvalgsmedlemmer, som har ment, det var rigtigst kun at oprette